

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Плевен, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Радостина Т. Гергичанова

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА В. МАЧОРСКА
като разгледа докладваното от Радостина Т. Гергичанова Административно
наказателно дело № 20234430202282 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе
предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. 1 от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 23-1772-000346 от
26.04.2023г. на Началник група към ОДМВР Плевен, сектор „ПП“, с което на
Е. П. П. с ЕГН ***** от гр. Плевен, ул. „****“ *** на основание чл. 183,
ал. IV, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание - глоба в размер
на 50,00 лева за това, че на 11.04.2023г. в 15:31 часа на път РVN 1150 км. 14
посока на движение към с. *** управлявал товарен автомобил „****“ с рег. №
*** като използвал мобилен телефон без устройство свободни ръце по време
на движение, с което виновно нарушил разпоредбата на чл. 104А от ЗДвП.

Недоволен от така наложеното административно наказание е останал
жалбоподателят, който в срока по чл. 59 от ЗАНН е подал жалба до Районен
съд Плевен, с която моли съда да отмени наказателното постановление като
незаконосъобразно. В жалбата е релевирано оплакване, че описаната в АУАН
и в НП фактическа обстановка не съответства на действителната такава. В
съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и взема становище, че не е
извършил нарушението за което е санкциониран с обжалваното наказателно
постановление.

За ответната страна процесуален представител не се явява.

Съдът, след като се запозна с образуваната административно-

наказателна преписка, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с изявен правен интерес и в законноустановения в чл. 59 от ЗАНН преклузивен срок, поради което следва да бъде разгледана по същество.

С оглед събраните в хода на съдебното производство доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

При извършената служебна проверка за допуснати нарушения в хода на административно-наказателното производство, съдът не констатира такива, които да водят до опорочаване на същото. При съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП са спазени изискванията, посочени в разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН.

НП отговаря на императивните изисквания на чл. 57 ал. 1 т. 5 от ЗАНН. В него са посочени времето, мястото и начина на извършване на нарушението, доказателствата, които го потвърждават, което е напълно достатъчно да бъде индивидуализирано нарушението. Административното обвинение е ясно и точно, както от фактическа, така и от правна страна и при издаване на обжалваното НП са спазени всички административно-производствени правила.

В процесния случай административно-наказателното производство е започнало с АУАН, съставен от компетентно длъжностно лице, съобразно разпоредбата на чл. 189 ал. 1 от ЗДП в присъствието на нарушителя, документирано с подписа му и в присъствие на свидетел-очевидец на нарушението. АУАН е надлежно връчен на нарушителя и съдържа необходимите реквизити по чл. 42 от ЗАНН. При съставянето на акта на нарушителя е предоставена възможност да бъдат отразени възраженията му. В срока по чл. 44 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения против АУАН. Обжалваното наказателно постановление е издадено в рамките на преклузивния срок по чл. 34 ал. 3 от ЗАНН от компетентния административнонаказващ орган съгласно Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи относно определяне на длъжностни лица от МВР да съставят АУАН, да издават наказателни постановления по ЗДП, съдържа необходимите реквизити по чл. 57 от ЗАНН и е надлежно връчено на нарушителя.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя изложени в жалбата по следните съображения:

След анализ на събраните по делото доказателства съдът приема изложената фактическа обстановка, отразена в АУАН и в издаденото въз основа на него НП за безспорно установена, че жалбоподателят осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение, тъй като на 11.04.2023г. в 15:31 часа на път РVN 1150 км. 14 посока на движение към с. *** управлявал товарен автомобил „***“ с рег. № *** като използвал

мобилен телефон без устройство свободни ръце по време на движение. Фактическите констатации, отразени в акта, се потвърждават от събраните по делото писмени доказателства: акт за установяване на административно нарушение № 921486/11.04.2023 година, писмо вх. № 19677/17.07.2023 година ведно с наказателно постановление № 23-1772-000346 от 26.04.2023г. на Началник група към ОДМВР Плевен, сектор „ПП“, както и гласни такива чрез разпит на актосъставителя Е.К.М. и свидетеля Г.Н.Р., чиито показания съдът приема с доверие като последователни, логични, убедителни и взаимно допълващи се. Актосъставителят и свидетелят пресъздават свои преки и непосредствени впечатления относно релевантните за делото факти. Двамата изпълнявали служебните си задължения по контрол на автомобилния транспорт и вниманието им било концентрирано именно към съблюдаване на правилата на ЗДвП от участниците в движението. Двамата ясно са възприели, че на описаните в АУАН и в НП дата и място, жалбоподателят е управлявал МПС - товарен автомобил „***“ с рег. № ***, като използвал мобилен телефон без устройство свободни ръце по време на движение.

Съгласно разпоредбата на чл. 104А от ЗДвП: „На водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му“. При установената по делото фактическа обстановка съдът намира, че жалбоподателят П. е автор на нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната му отговорност. Приложимата санкционна разпоредба, съдържаща се в чл. 183 ал. 4, т. 6 от ЗДП предвижда административно наказание – глоба в размер на 50,00 лв., каквото именно по вид и размер е наложеното наказание на жалбоподателя с обжалваното наказателно постановление.

Предвид изложените по – горе правни и фактически съображения, настоящият съдебен състав намира, че следва да бъде потвърдено като законосъобразно по реда на чл. 63, ал. 2, т.5 от ЗАНН Наказателно постановление № 23-1772-000346 от 26.04.2023г. на Началник група към ОДМВР Плевен, сектор „ПП“.

Водим от горното и на осн.чл. 63 ал. 2,т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА КАТО ЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление № 23-1772-000346 от 26.04.2023г. на Началник група към ОДМВР Плевен, сектор „ПП“, с което на Е. П. П. с ЕГН ***** от гр. Плевен, ул. „***“ *** на основание чл. 183, ал. IV, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание - глоба в размер на 50,00 лева за извършено на 11.04.2023г. в 15:31 часа на път РVN 1150 км. 14 нарушение по чл. 104А от

ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. Плевен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му от страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____